

maal; thi idet Amtsrådets Sammensætning var utilfredsstillende, som det vilde være for os, naar vort Forslag ikke blev vedtaget, maatte vi ansee det for urigtigt at nedlægge den Myn- dighed i Amtsrådets Haand at kunne udskrive 1 Mk. pr. Tde. Hartkorn til slige Formaal; men efterat vort Forslag under Nr. 2 er ved- taget, og vi altsaa tør gaae ud fra, at Amts- rådets Sammensætning vil blive betryggende, kan jeg paa de Medlemmers Vegne, der have forlangt den deelte Afstemning, frasalbe dette Forlangende.

Formanden: Da den deelte Afstemning engang er anmeldt, skal jeg, før den kan ansees for bortfalden, spørge, om Nogen fastholder Forlangendet derom?

Madjen: Jeg skal tillade mig at fast- holde det.

Formanden: Der bliver saaledes at stemme over § 12 i to Afsnit.

J. N. Hansen: Jeg skal da tillade mig at udtale, at naar man kan gaae ud fra, at Amtsrådets Sammensætning er betryggende, forekommer det mig, at Affattelsen af § 12 er fuldkommen tilfredsstillende. Man har jo seet, at det hidtil har været Regjeringens Mening, at den kunde tillade Amtsrådet at afholde Udgifter til Formaal, der lovmæssigt laae uden- for dets Omraade, og det syntes ikke, at der var nogen Grændse i saa Henseende, medens Regjeringen paa den anden Side anstaae Amts- rådet uberettiget til at vedtage Udgifter udover de bestemte Formaal, naar Indenrigsministeriet ikke vilde give sit Samtykke dertil; men dette var efter min Mening en aldeles uholdbar Stilling, og skulde den forandres, var det un- skieligt, at det, som her er foreslaaet, skete saa- ledes, at Amtsrådet, uden at spørge Inden- rigsministeren og uafhængigt af, om han mener, at saadanne Afgifter bør afholdes eller ikke, kan beslutte Udgifter til andre Formaal, naar de ikke stige til et høiere Beløb, end at de kunne afholdes med 16 p. pr. Tde. Hartkorn, medens paa den anden Side Indenrigsministe- ren ikke kan give Amtsrådet nogen som helst

Tilladelse til at gaae ud over dette Beløb. Derved er Indenrigsministeriet betaget al mu- lig Indflydelse paa at bestemme, hvorledes Amtsrådet har at stille sig i saa Henseende, og dette er kun bundet ved det fastsatte Maxi- mum, indenfor hvilket det kan bevæge sig med Fri- hed. Det, der fremdeles efter § 12 er lagt i Inden- rigsministerens Haand, er for det Første Afgjørel- sen af Spørgsmaalet om, hvorvidt en Foranstalt- ning, hvortil Amtsrådet vil afholde Udgifter, vir- kelig ligger indenfor dets lovbestemte Omraade, i hvilken Henseende der jo undertiden kan opstaae grundet Tvivl, og dernæst faaer Indenrigs- ministeren ogsaa en afgjørende Myndighed, naar Amtsrådet ikke aldeles eenstemmigt tager Bes- lutning med Hensyn til Fordelingen mellem Kjøbstad og Land af de før nævnte Udgifter, idet Beslutningen da ikke kan gennemføres uden Ministeriets Samtykke. Dette er, efter min Mening, en meget god Bestemmelse, der sikrer Minoriteten og navnlig Kjøbstæderne, hvis Re- præsentanter udgjøre en Minoritet, med Hensyn til Fordelingen mellem Kjøbstad og Land, idet Kjøbstædernes Afsendinge, forsaavidt de ikke have deeltaget med de øvrige Medlemmer i at ved- tage en vis bestemt Fordeling, kunne henvende sig til Indenrigsministeren og faae en Afgjørelse af ham. Affattelsen af Paragrafens Slutning forekommer mig at kunne misforstaaes. Der staaer nemlig: „naar Amtsrådet ikke med Een- stemmighed af samtlige tilstedeværende Med- lemmer, Formanden iberegnet, derom kan besluttes Beslutning“, men der bør aabenbart staae: „derom har fattet Beslutning“; det er dog klart, at dette blot er en Redaktionsfeil, thi Meningen maa være den samme, som om der stod: „har fattet Beslutning“.

Madjen: Jeg kan ikke være enig med den ærede sidste Tale i, at det kan være Tvivl underkastet, hvorvidt Amtsrådene ifølge de gjældende Bestemmelser kunne beslutte forssjel- lige Udgifter afholdte af Amtsrepartitionsfou- den, blot med Indenrigsministerens Samtykke, thi jeg troer, at det, saaledes som jeg før an- tede, ligger klart i Ordene af Forordningen af 13de August 1841, at Amtsrådene kun kunne beslutte Udgifter overeensstemmende med de bestaaende Anordninger. Jeg seer rigtignok,